

ПОСТРИГАНЬ Володимир Володимирович

Випускник архітектурного факультету (1985)

Член Національної спілки архітекторів України

ДП «УКРДІПРОМЕЗ»
ПРОЕКТУВАННЯ МЕТАЛУРГІЙНИХ ЗАВОДІВ

Вибір професії Володимира був зумовлений ще з дитинства впливом батьків — професійних будівельників, а також любов'ю до творчості, зокрема до малювання, кераміки та скульптури. Батько, Постригань Володимир Феодосійович (1937 р. н.), та мати, Гуті Лівія Ласловна (1940 р. н.), — інженери-будівельники за фахом, випускники факультету промислового та цивільного будівництва Дніпропетровського інженерно-будівельного інституту (1960, 1962). Своєю багаторічною працею батьки внесли величезний вклад у розбудову міст і сіл Закарпатської області. Під їхнім керівництвом та за участю в області побудовано багато нових житлових мікрорайонів, житлових, громадських і адміністративних будівель, комунальних та інженерних споруд, промислових та сільськогосподарських підприємств.

Трудову діяльність В. В. Постригань розпочав у 1979 р. креслярем в Управлінні головного архітектора м. Ужгорода. З 1987 р. працював у Державному проектному інституті «УКРДІПРОМЕЗ», де пройшов шлях від інженера-архітектора до заступника директора інституту. З 2006 по 2008 р. перебував на державній

службі в Дніпропетровській міській раді на посаді заступника начальника Головного архітектурно-планувального управління, а з 2008 по 2010 р. очолював Державний проектний інститут житлового і цивільного будівництва «ДНПРОЦИВІЛЬПРОЕКТ».

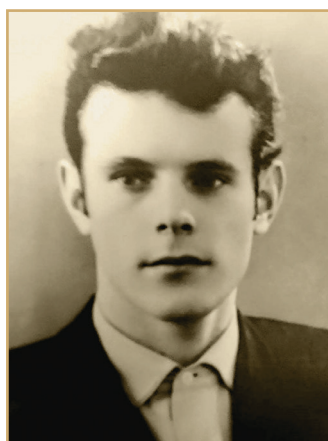
Сьогодні В. В. Постригань обіймає посаду заступника директора з робочого проектування Державного підприємства «Український інститут по проектуванню металургійних заводів» (ДП «УКРДІПРОМЕЗ»). Це проектна організація з більше ніж 70-річним досвідом роботи в будівельній та гірничо-металургійній галузях. На підприємстві працюють приблизно 1000 осіб, з яких понад 800 — висококваліфіковані фахівці-проектувальники з 56 спеціальностей.

У своїй роботі інститут співпрацює з понад 40 науково-дослідними і навчальними інститутами, а також із численними закордонними фірмами. За проектами ДП «УКРДІПРОМЕЗ» побудовано і реконструйовано: 30 аглофабрик; 47 доменних печей; 6 конвертерних цехів; 9 електросталеплавильних цехів; 18 установок позапечної обробки сталі та чавуну; 25 машин безперервного лиття заготовок різного перерізу; понад 120 прокатних і трубних цехів, станів та відділень; безліч об'єктів загальнозаводського та адміністративно-побутового призначення, соціально-побутової інфраструктури підприємств, об'єктів охорони здоров'я, культури, спорту, торгівлі та громадського харчування, об'єктів та споруд комунального господарства, громадських та житлових об'єктів.

Окрім реалізованих об'єктів на теренах колишнього СРСР, інститутом успішно введені в експлуатацію об'єкти в Індії, Пакистані, Північній Кореї, В'єтнамі, Китаї, Єгипті, Угорщині, Сербії, Чорногорії, Болгарії, Чехії, Словаччині, Алжирі, Нігерії, Ірані та Сирії.

Сьогодні географія робіт ДП «УКРДІПРОМЕЗ» також не обмежується територією України і поширюється на підприємства та комбінати Республіки Казахстан, Молдови, Російської Федерації, Індії, Ірану та Чорногорії.

Під керівництвом та за участю В. В. Постриганя реалізовано десятки комплексів житлово-громадських і промислових об'єктів у м. Дніпропетровську,

ПОСТРИГАНЬ
Володимир Феодосійович
Випускник
факультету ПЦБ (1960)

ГУТІ
Лівія Ласловна
Випусниця
факультету ПЦБ (1962)

Б Дніпропетровській області, Україні, а також у близькому та далекому зарубіжжі.

Так, найбільш значущими серед реалізованих є:

– промислові об'єкти: «Загорський трубний завод» (Росія); «Суходольський завод спеціального важкого машиностроєння» (Росія); «Комплекс мелкосортного стану «ЕВРАЗ Южный Стан»» (Росія); «Мелкосортний стан «ЕВРАЗ Каспий Сталь»» (Республіка Казахстан); Електрометалургійний завод «НЛМК-Калуга» (Росія); Білоруський металургійний завод (Республіка Білорусь); «Толстолістовий прокатний стан 5000» (м. Вика, Росія); «Волжський трубний завод» (Росія);

– об'єкти агропромислового комплексу: комплекси з переробки сільгосппродукції для ПАТ «Запоріжсталь» в містах Запоріжжі, Пологах та Новоолександрівці;

– об'єкти громадської та житлової забудови: комплекси багатоквартирних житлових будинків з об'єктами обслуговування в м. Жлобині (Республіка Білорусь); комплекси блокованої індивідуальної та багатоквартирної забудови на території міжнародного університету та будинку відпочинку «Кунцево» (Росія), комплекс дев'ятиповерхових житлових будинків в містах Синельниковому та Новомосковську Дніпропетровської області, комплекс будівель філіалу Московського державного університету імені М. В. Ломоносова в м. Севастополі, спортивний комплекс з плавальним басейном (50 м) в м. Севастополі, спортивний комплекс з плавальним басейном в м. Жлобині (Республіка Білорусь), спортивні комплекси «Метал» і «Штурм» в м. Дніпропетровську, комплекс будівель заводу управління НТЗ ім. К. Лібкнехта, заводу «Комінмет», лабораторний корпус металургійного інституту на пр. Гагаріна, адміністративні будинки на вулицях Ливарній, Дарницькій та Героїв Сталінграду, загальноосвітня школа № 148 на вул. Свердлова, культурно-розважальний центр на вул. Міськдачі в м. Дніпропетровську, православні храми на вулицях Рошинській та Рильського в м. Дніпропетровську та в с. Орлівщина і смт Ювілейний Дніпропетровської області.

Також під керівництвом і за участю Володимира Володимировича розроблена містобудівна документація: «Планувальна структура автомобільної дороги державного значення напрямку «Схід — Захід» на території Криничанського, Слонянського, Синельниковського районів як частина схеми планування території Дніпропетровської області; генеральні плани міст: Марганець, Першотравенськ, Вільногірськ; «Генеральний план м. Синельникового»; «Генеральний план м. Перещепино» Дніпропетровської області; «Концепція відродження функції веслувального каналу в Мандриківській затоці м. Дніпропетровська». Розроблено проекти реконструкції парків м. Дніпропетровська: парку культури та відпочинку ім. Б. Хмельницького, парку «Дружба», парку культури та відпочинку ім. Т. Г. Шевченка, дитячого парку Л. Глоби та скверу ім. В. І. Леніна; реалізовано проект

меморіалу жертвам політичних репресій на «п'ятому кілометрі Запорізького шосе» в Дніпропетровському районі Дніпропетровської області.

В. В. Постригань брав активну участь у розробці генеральних планів міст Дніпропетровська та Дніпродзержинська, схеми планування території Дніпропетровської області.

Також Дніпропетровський інженерно-будівельний інститут відіграв визначальну роль і в особистому житті Володимира Володимировича. Навчаючись на архітектурному факультеті, він зустрів свою другу половинку — кохану дружину Великородну Юлію Олександрівну, теж випускницю архітектурного факультету 1985 р. Сьогодні вона обіймає посаду головного інженера Дніпропетровської філії Державного науково-дослідного та проектно-вишукувального інституту «НДПРОЕКТРЕКОНСТРУКЦІЯ».

Підтримати сімейну традицію вирішили і доньки. Так, старша донька Уляна закінчила архітектурний факультет Придніпровської державної академії будівництва та архітектури в 2010 р., та продовжує навчання за фахом у докторантурі Лодзинського технічного університету (Польща). Молодша донька Богдана закінчила архітектурний факультет Придніпровської державної академії будівництва та архітектури в 2011 р., та навчається в магістратурі Лодзинського технічного університету (Польща).

Сімейна династія архітекторів буде неповною, якщо не згадати рідну сестру дружини Ольгу, випускницю архітектурного факультету 1980 р. Вона живе та працює в Москві — викладає на кафедрі дизайну архітектурного середовища Московського архітектурного інституту.

Життєве кредо Володимира, яке неодноразово підтверджувалося на його життєвому та професійному шляху: «Своєчасні інвестиції — це великий успіх, запізнити — великі проблеми, а відсутність інвестицій та інновацій — великі втрати».

ДП «УКРДІПРОМЕЗ».

Вигляд із Січеславської Набережної